

Proteesiteknikko tärkeä

Proteesiteknikko on yksi joukkueen tärkeimmistä jäsenistä. Nykyinen on Pekka Keski-Orvola, joka on ollut mukana vuodesta 2006 lähtien.

Tärkeintä on toiminta kisojen aikana. Silloin on varmistettava, että kaikki proteesit ovat toimintakuntoisia ja mukavia käyttää. On myös oltava valmiina suuriinkin korjauksiin. Latvia kisojen aikana pystyin korjaamaan Petri Lampisen rikkoutuneen käsiproteesin, vaikka monet epäilivät onnistumista, hän kertoi

- Mutta olen mukana myös kauden aikana. Silloin kehitetään pelaamisen edellytyksiä, hän jatkoi.

Keski-Orvola, 41, suuntautui proteesialalle jo varhain. Hän on kotoisin Savonlinnasta, jossa pelasi SaP-Kon junioreissa aina A:han asti. C:ssä tuli ylialueellinen mestaruus ja koko maassa joukkue oli sijoilla 9-12.

Terveystuho kiinnosti koko ajan ja niin hän suoritti kuntohoitajan tutkinnon Savonlinnan terveydenhuolto-oppilaitoksessa valmistuen vuonna 1989.

- Olin vuoden töissä kylpylä Casinolla, jossa oli asiakkaina myös so-
tainvalideja. Siellä heräsi kiinnostus proteeseja kohtaan.

Opinnot jatkuivat Helsingissä Neljännessä terveydenhuolto-oppilaitoksessa, joka nykyään on Stadia-ammattikorkeakoulu. Se on ainoa paikka Suomessa, jossa proteesialaa voi opiskella.

Valmistumisen jälkeen hän päätyi Tampereelle, jossa nykyinen työpaikka on kuuden hengen ICF. Siellä hän mittaa, sovittaa ja valmistaa yksilöllisiä alaraajan proteeseja.

- Potilaiden keski-ikä on 75 vuotta, sillä suurin syy amputointeihin on äärivierrenkierron sairaudet ja diabetes. Minulla on 15-20 uutta potilasta vuodessa ja vanhoja on noin

150. Kun proteeseja pitää uusia, niin teen 80-100 proteesia vuodessa, hän kertoi.

Käytännössä tämä tarkoittaa lasitai hiilikuituisen yksilöllisen yläosan tekemistä ja teollisesti tehtävän alaosan liittämistä siihen. Alaosa mää-
räytyy potilaan kengännumeron, painon ja aktiivisuuden mukaan.

ASIAKKAISTA PELAAJIA

Joukkueeseen hän tuli, kun edellinen teknikko Karl Lindfors joutui lopettamaan. Vaimo Mari-Johanna Keski-Orvola oli opettaja eritysluokassa Kangasalalla. Luokassa oli myös pari avustajaa, joista yksi oli proteesijoukkueen pelaaja Jussi Salminen. He sopivat keskenään, että Pekka ottaa tehtävän.

- Olen tykännyt joukkueesta olemisesta. Poikani Paavo, 13, pelaa salibandyä ja harkitsin proteesijoukkueesta luopumista voidakseni olla enemmän mukana. Poika sanoi kuitenkin, etten voi jäädä pois proteesijoukkueesta.

Kahta lukuun ottamatta kaikki joukkueen alaraaja-amputoidut ovat hänen asiakkaitaan. Neljä heistä oli ensin Keski-Orvolan asiakkaita ja liittyi sitten joukkueeseen.

- Amputaatio on lähes aina hirveä shokki. Paljon on asiakkaita, jotka eivät ole hyväksyneet tilannetta ja psykologista apua vähän saatavilla. Jääkiekossa saa tukea, kun huomaa, että kopissa 20-30 henkeä, joilla sama kohtalo.

OSALLA PELIPROTEESI

Osalla on pelaamista varten erillinen proteesi, mutta sitä ei välttämättä tarvita, sillä luistinta voidaan säätää.

Luistellessa kulma ja painopiste ovat erilaiset kuin kävellessä. Osalla pelaajista terä on suoraan proteesissa kiinni.

Sen myötä Keski-Orvola onkin Hervannan ammattikoulussa kehittämässä prototyyppiä, jossa normaaliproteesi liitetään luistimeen.

- Osin tämä on myös rahakysymys. Normaalisti holkki eli yläosa maksaa keskimäärin 2-3000 euroa. Normaalikäyttäjälle se ei maksa mitään, vaan terveydenhuolto vastaa kustannuksista. Urheiluapuvälineiden kohdalla käyttäjän on maksettava omavastuu, eikä niille voida myöntää takuita.

- Projektin tarkoituksena on luoda toiminnallisesti paras mahdollinen, edullinen ja kestävä ratkaisu, joka voidaan liittää tavalliseen proteesiholkkiiin. ■